

Krabbe: Jeg beklager meget for det ærede Medlems egen Skyld, at det ærede Medlem ikke kender den nyere Tids Bestræbelser for ved den historiske Forskning at bringe Sandheden frem paa det her berørte Omraade.

Ingvard Jensen: Jeg har ikke Mandat fra nogen til at tale, men jeg føler en Trang til at sige min Mening, idet jeg tror, at det ud over Landet vil have ikke ringe Betydning for vore Vælgere, at de saa hurtigt som muligt blive klare over, hvorledes deres Repræsentanter stille sig til de foreliggende Forslag. Ved en saa betydelig Sag som denne, der har beskæftiget os i saa mange Aar, og som nu foreligger til Afgørelse, er det naturligt, at man søger at skaffe sig Klarhed i store Træk over, hvorledes ens Stilling er, ogsaa overfor sine Vælgere. Da jeg hørte den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsministers første Foredrag, skal jeg ikke nægte, at jeg fik nogle Følelser, som jeg har haft tilsvarende til i tidligere Tid, nemlig i 1894. De Dage, vi den Gang havde, vil jeg aldrig glemme. De Indtryk, jeg fik den Gang, have haft en stedsevarende Betydning for mig, og mine Tanker vende ofte tilbage dertil. De Tanker vaagnede paa ny i mig uventet og ganske uforberedt, og hvis nogle af de Følelser, jeg den Gang havde, skulde komme til at præge nogle af de korte Udtalelser, jeg nu vil fremsætte, maa den højtærede Minister ikke misforstaa mig i alt for høj Grad.

Jeg vil sige, at jeg saavel som mine Partifæller havde i høj Grad Anledning til at blive skuffede over den Stilling, som den højtærede Minister indtog. Der har i Bladene, navnlig i „Vort Land“, været rettet meget voldsomme Angreb mod Reformpartiets Formand og dermed ogsaa mod Reformpartiet, fordi han og vi ikke kunde slutte os til Regeringens Forslag, som det foreligger, men tog Afstand derfra paa et meget væsentligt Punkt, men jeg vil til Forsvar for vor Stilling i saa Henseende fremdrage i de Herrers Erindring, hvordan Stillingen var. Den højtærede Minister kom frem i vort Partimøde paa det Tidspunkt, da han overtog Regeringen, og klarlagde for os, hvorledes hans Stilling vilde være. Den vilde, efter hvad han udtalte, være i Flugt med den forrige Regerings.

Formanden: Partihemmigheder skulle ikke omtales i denne Sal.

Ingvard Jensen: Jeg skal heller ikke omtale mere deraf, end hvad der er nødvendigt for at kunne forsvare min egen Stilling. Det er en Kendsgerning for os alle, at Ministerens Forslag staa i stærk Modsætning til de Udtalelser, han fremkom med i det omtalte Møde. Da jeg ikke maa faa Lov til at nævne disse Udtalelser, vil det være tilstrækkeligt, naar jeg siger, at der var en stærk Modsætning mellem de Udtalelser, der faldt den Gang, og den højtærede Ministers Forslag. Og det var paa det Grundlag, som Ministeren den Gang stod paa, at vort Partis Formand og vi lovede Ministeren vor Tilslutning og Støtte i hans Arbejde. Men naar nu disse Forudsætninger ere bortfaldne, naar Ministeren har taget et andet Standpunkt end det, vi paa hint Tidspunkt var klare over, at han vilde tage, er selvfølgelig ogsaa den Forpligtelse, vi den Gang havde, falden bort. Altsaa, vi maa i den Henseende staa frit overfor den højtærede Minister.

Den højtærede Minister nikker. Saa ere vi altsaa færdige med den Sag og staa frit overfor det Forslag, Ministeren har fremsat. Men det er ikke ligegyldigt at fremdrage dette, for det er saa sin Sag paa uretfærdig Maade at blive kritiseret og saaledes mishandlet, kan jeg vel fuldt ud sige, som vort Partis Formand og vi i mange Tilfælde ere blevne. Jeg saavel som mine Partifæller overraskedes i høj Grad over det Forslag, som kom til at foreligge, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Hvornaar Ministeren har faaet den Opfattelse, at dette var det rigtige, om det har været kortere eller længere Tid, inden han kom til et saadant Syn paa Sagen, og hvorledes det hele er gaaet til, kan for saa vidt være os det samme — Resultatet foreligger. Men der er een Ting, som har ligget mig særlig paa Sinde, og som jeg synes, man maa være berettiget til at paatale, og det er den, at ved Forelæggelsen vilde den højtærede Minister søge at paavirke os stærkt til at slutte os til hans Forslag ved at benytte den Forstaaelse, han havde faaet af Udlandets Stilling til vort Forsvars væsens Ordning. Det har jeg ikke kunnet forstaa. Det er vaagnet i mine Tanker Dag for Dag siden den Tid, og jeg har tænkt: Hvorledes er det dog muligt, at en gammel begavet Politiker ikke har stillet sig for Øje, hvad det kan medføre for vort Land, at man, selv om man nu har set, at det kunde have Betydning i dette bestemte Tilfælde, drager denne Ting frem.